

FEENSTRA MET EEN LANGE F

Blijspel in drie bedrijven

door

PIET DE VRIES

TOONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FEENSTRA MET EEN LANGE F** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Opa Feenstra - 75 jaar.

Frits Feenstra - 50 jaar, zoon van opa.

Trudy Feenstra - 50 jaar, vrouw van Frits.

Frida - 50 jaar, dochter van opa.

Bert - 50 jaar, man van Frida.

Corrie de Wit - 50 jaar, huishoudster.

Marije de Wit - 25 jaar, dochter van Corrie.

Karel - 25 jaar, vriend van Marije.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat ligt opa met zijn rug naar het publiek op de bank te slapen. In de kamer lijkt de chaos compleet, de tafel is bezaaid met allerlei spullen. De radio staat keihard en vanuit de keuken klinkt de fluitketel. Even later gaat de telefoon en wordt er ook nog aangebeld. Van al dit rumoer dringt niets tot opa door. Hij ligt rustig onder de krant. Wanneer het publiek de situatie in zich opgenomen heeft, komen Frits en Trudy op. Trudy is een pinnige vrouw. Frits is de goedheid zelve, bijna naïef. Hij heeft niets in de melk te brokkelen en doet wat Trudy hem opdraagt. Trudy heeft de sleutel van opa's huis in haar hand.

TRUDY: Wel heb ik ooit, het lijkt wel of de dag des oordeels is aangebroken. Zo'n bende heb ik zelden gezien. *(doet de radio uit, en loopt meteen door naar de keuken, en komt weer op. Frits kijkt intussen wat dommig om zich heen)* Toe slome, steek je handen eens uit je mouwen!

FRITS: Ikke? Wat moet ik doen?

TRUDY *(doet hem na)*: Wat moet ik doen? Wat een domme vraag. Als je nou zei waar moet ik beginnen? Wat dacht je er van om de telefoon eens op te nemen. Nu!

FRITS: Ja, dat zou ik wel eens kunnen doen.

TRUDY: Het kan echt niet langer zo. Alles wat lawaai kan maken, doet dat naar hartelust en.... *(wijst naar opa)*

FRITS: Met Frits Feenstra. Feenstra met een lange F, in het huis van Hendrik Feenstra. *(dit alles komt er nogal dommig uit)*

TRUDY: Ook met een lange F!! *(kwaad)*

FRITS: O ja, ook met een lange F. *(Trudy haalt haar schouders op en gaat weer naar de keuken)*

TRUDY: Alsof er korte bestaan!! *(haalt haar neus op)*

FRITS: Hallo... O, jij bent het Frida! Ja, ik ben bij pa. Hoe het met hem is? Tja, dat weet ik eigenlijk niet. Ik zal eens kijken. *(legt de telefoon neer en loopt naar opa toe, tilt de krant op en loopt dan weer naar de telefoon)* Wel goed geloof ik. Hij slaapt in elk geval als een bejaarde marmot. Wil je dat ik hem wakker maak?

TRUDY *(op)*: Wie is het?

FRITS: Frida, ze vraagt hoe het met pa is!

TRUDY: Geef die telefoon maar aan mij, dan zal ik die luiaard eens wakker schudden.

FRITS: Frida, hier komt....

TRUDY: Genoeg... oud wijf. *(rukt de hoorn uit de handen van Frits. Luistert even)* Nee, nee, ik had het niet tegen jou, dat was tegen Frits.

Het is waar, echt waar. Wel ja, begin maar een potje te janken, dat kan er ook nog wel bij!

FRITS: Nee, niet janken, daar kan ik niet tegen.

TRUDY: Luister eens, Frida, als je wilt huilen moet je hier komen, want hoe het lieve vaderland er hier bij ligt is om te janken. Doe even normaal, als je meent iemand de waarheid te moeten zeggen, moet je bij jullie vader zijn. Het is niet langer verantwoord dat hij op zich zelf woont. Er moet direct ingegrepen worden, er is geen dag te verliezen. Ik verwacht je hier. *(even wachten)* Ho, ho, ho, luister eens eventjes, het is jullie vader en dat is misschien ook maar beter zo, want als het mijn vader was, dan had ik allang ingegrepen. Je hebt mij wel begrepen, ik verwacht je hier en nu. *(legt de hoorn op de haak)* Er moet nu eindelijk eens iets gebeuren, zo kan het niet langer.

FRITS: Je moet niet zo doordraven....

TRUDY: Als ik het niet doe, wie doet het dan wel? Jullie in elk geval niet en de kaboutertjes ook al niet. Eén ding staat vast: zo kan het niet langer. Kijk om je heen, het lijkt wel een zwijnestal. En wie mag hier weer puinruimen? Ja, natuurlijk Trudy! Want die draait voor alles op. Die fraaie Frida van jou geeft dan nooit thuis, ze zou eens smerig kunnen worden. Het zit mij zo langzamerhand tot hier. *(gebaart. Trekt haar jas uit, maar houdt haar hoed op)*

Opa draait zich voorzichtig op en maakt met zijn vinger een gaatje in de krant en kijkt daar stiekem door. Frits en Trudy hebben niets door.

FRITS: Wat moet er dan gebeuren? Een huishoudster? Of moet pa misschien bij ons in....

TRUDY *(maakt veel misbaar)*: Bij ons in?! Heb je een gaatje in je hoofd. Je denkt toch niet dat met die man onder één dak wil wonen? Geen haar op mijn hoofd. Ik zou hem nog geen dag kunnen verdragen, dat wordt oorlog. Nee, als hij bij iemand in moet, dan bij je zuster. Ze is bovendien het lievelingetje van opa. Maar ik denk dat hij het beste af is in het bejaardenhuis. Bij de kinderen intrekken is niet meer van deze tijd.

FRITS: Het bejaardenhuis?

TRUDY *(hatelijk)*: Ja, je weet wel, van die huizen die speciaal zijn gebouwd voor ouderen en die bovendien een smak geld hebben gekost. En die er voor zorgen dat de kinderen niet opgescheept worden met zulke types als je vader.

FRITS: En wat als hij niet wil?

TRUDY: Natuurlijk wil hij niet, dat kan ik aan mijn theewater wel aanvoelen. De vrijheid is hem veel waard.

FRITS: Dat bedoel ik maar.

TRUDY: Ik was nog niet uitgesproken. Kijk, als hij niet wil, moet je hem er toe dwingen. Hij gooit altijd zijn kont tegen de krib, daarom moet je hem net zo aanpakken. Mijn vrijheid gaat ten koste van zijn vrijheid, dat pik ik niet langer.

FRITS: Hij laat zich moeilijk de wet voorschrijven. Ik denk dat we hem de keus moeten laten, maar hem vooral wijzen op de voordelen en het belang van ons allen duidelijk moeten maken....

TRUDY: Ik hoor het wel weer: de zachte hand. Jij bemoeit je er dus maar niet tegen aan. Voor dergelijke problemen is een harde hand gewenst. Hard tegen hard.

FRITS: Pa laat zich niet zo gemakkelijk overhalen, dat geef ik je op een briefje. Je kunt je de blaren op je tong praten, maar het zal je niet lukken. Hij weet wat hij wil, maar nog veel beter wat hij niet wil.

TRUDY: Dat zullen nog wel eens zien. Ik heb goede hoop zolang jij je er maar niet tegenaan bemoeit. Die halfzachte praatjes van jou werken averechts. Kunnen we dat afspreken, Frits? Jij bemoeit je er niet mee.

FRITS: Natuurlijk Trudy, ik bemoei me er niet mee.

TRUDY: Het enige wat jij hoeft te doen, is het met mij eens zijn; met mij mee te praten.

FRITS: Precies.

TRUDY: Jij snapt, hoop ik, ook wel dat het zo niet langer kan. Hij verwaarloost zichzelf. *(kijkt in de pan die op tafel staat)*

Kijk nou toch, er staat schimmel op. *(ruikt en kijkt heel vies)* Bah, mijn maag begint al op te spelen als ik er alleen nog maar kijk en hij eet zoiets gewoon op. Het is een medisch wonder dat hij nog niets heeft opgelopen.

FRITS: Zeg dat wel.

TRUDY *(loopt met het pannetje naar de keuken)*: Stel je voor dat hij ziek wordt, wat dan? Wie moet er weer voor Florence Nightingale spelen? Trudy? Niet dus. Er is maar één oplossing. *(af, naar de keuken)*

FRITS *(gaat naar opa, en ruikt aan hem)*: Hm, fris is anders. Het ruikt als een dood musje. *(loopt weer naar de tafel)* Zou hij zich nog wel eens wassen en verschoneren?

TRUDY *(komt uit de keuken, loopt naar opa en ruikt)*: Zeg maar gerust dat hij verschrikkelijk stinkt. *(er wordt aangebeld)* Ah, daar zal je Frida hebben. Dan kunnen er eindelijk spijkers met koppen geslagen worden. Nou, sta daar niet zo debiel, je mag die deur wel open doen.

FRITS: Mag ik dat wel doen?! Vooruit dan maar. *(loopt naar de deur)*

TRUDY: En vergeet niet wat we net hebben afgesproken!

FRITS: Ja, Trudy. *(af, even later wordt er achter gesproken)*

FRIDA *(achter)*: Ik dacht, we moeten onmiddellijk gaan kijken. Het klonk

nogal ernstig, daarom zijn we zo snel gekomen. En hoe is het nou met pa? Ik vraag je wat, Frits!

FRITS: Dat zal Trudy jullie haarfijn gaan vertellen.

BERT: Jij kan toch zelf ook wel vertellen hoe het is? Of heb je een spreekverbod opgelegd gekregen van Trudy?

TRUDY: Och lieve; heeft die angstaas Bert ook nog meegenomen. Ze kan het weer niet alleen af.

FRIDA (*komt op met de anderen*): Goedemiddag. En meid, waar is de brand?

TRUDY: Maak er maar weer een grapje van, maar neem van mij aan dat het niet veel had gescheeld of er was echt brand geweest, hier. De ketel stond bijna droog te koken, de radio schreeuwde moord en brand, de telefoon stond roodgloeiend en hij hier lag te slapen als een os. En die troep, het kan echt niet langer zo. Er moet worden ingegrepen. Hij komt om in zijn eigen rotzooi. Kijk maar eens naar die tafel, om over de keuken nog maar te zwijgen.

BERT (*kalmpjes*): Dag Trudy, alles goed met jou?

TRUDY: Dag.

BERT: Hoe is het met schoonpapa?

TRUDY (*loopt naar de keuken en komt terug met het pannetje*): En dan dat eten van hem; kijk, de schimmel staat er op. En daar eet hij van. Ik moet er van kokhalzen.

FRITS: Is dat wel schimmel?

TRUDY: Uh, wat hadden we afgesproken?

FRITS: O ja, natuurlijk, de schimmel staat er duimendik op.

TRUDY: Er moet wat gebeuren, en wel onmiddellijk. De hele buurt spreekt er natuurlijk schande van en wie worden er op aangekeken? Juist, de kinderen. Pa moet naar een bejaardenhuis of hij jullie in, maar zo kan het echt niet verder.

FRIDA: Bij ons??? Daar hebben wij geen plaats voor.

BERT: Zullen wij het slachtoffer er misschien ook even bij halen, het gaat tenslotte om hem.

TRUDY: Ik dacht niet dat dat nodig was. Er komt immers toch geen verstandig woord uit die man.

BERT: Ik ben het niet met je eens. (*loopt naar pa en wil hem wakker maken*)

FRITS: Trudy zegt dat het niet hoeft.

FRIDA: We kunnen het niet zonder hem bespreken, lijkt mij. Hij heeft ook nog wel wat te willen.

BERT (*ziet plots rook uit het gat in de krant komen. Pa heeft onder de krant een pijp opgestoken*): Kijk nou eens! Die ouwe praat met ons mee via rooksignalen. Je weet het ook nooit met hem.

TRUDY: En dan wil jij beweren dat zo iemand ook nog iets heeft in te brengen.

OPA (*staat op*): Wel, wel, kijk eens aan wat een visite. Waar heb ik dit aan te danken? Heb ik iets gemist? Ik ben toch niet jarig, wel. Nee, want jullie hebben niets meegenomen. Wat kan het dan wezen? Verklap het maar, ik weet het niet, ben het vast vergeten. 't Zal de leeftijd wel zijn.

TRUDY: Ja, er is iets heel anders aan de orde. Luister goed! Ik...

OPA: Goedemiddag, Trudy!!! Kindje, wat ben je weer druk. Je schreeuwt de hele buurt bij elkaar. Of zijn jullie gekomen om mij te helpen met het timmeren?

TRUDY: Timmeren? Wat dan?

OPA: Vogelhokjes.

TRUDY: Hoe haalt u het in uw hoofd?

OPA: Omdat jij alvast de bouwhelm op je hoofd hebt.

FRIDA: Maakt u vogelhokjes in de kamer?

TRUDY: Het moet niet gekker worden, timmeren in de woonkamer.

OPA: Ja, nou en? Wie heeft er last van? Niemand; en het is nog voor een goed doel ook.

TRUDY: Een goed doel, laat me niet lachen, de eigen knip, zal pa bedoelen.

FRIDA: Zoiets kan toch ook in de schuur?

FRITS: Ja, u had ook in de schuur kunnen timmeren.

OPA: Jij moet je eigen mond eens open doen, meeloper. Jij moet zorgen wat steviger in je schoenen te staan. Voordat je er erg in hebt, heeft Trudy jou in de schuur staan.

TRUDY (*fel*): Wat bedoelt u daar mee?

OPA: Ik had het tegen Frits. Het wordt tijd dat hij opkomt voor zichzelf. Zo loopt het nog eens verkeerd met hem af. Dat was alles. Ik zou graag willen dat jullie allemaal een stoel pakken en alsjeblieft wat minder lawaai zouden willen maken. Dat geldt vooral voor Trudy.

TRUDY: Nou ja, wie maakt er hier lawaai? De radio op vol vermogen, de ketel float alsof zijn leven er van af hing en de telefoon rammelde bijna van het kastje, nou vraag ik je?

FRITS: Ja, de telefoon ging....

TRUDY: En dan die troep, één grote chaos.

FRITS: Eén grote chaos.

OPA: Het lijkt wel of we in de Alpen zijn.

BERT: In de Alpen...?!

OPA: Ik hoor voortdurend een echo.

TRUDY: En die tafel, het is.....

BERT: Ja, stil maar Trudy, we weten er alles van. Pa, we dachten dat

het zo langzamerhand tijd werd voor.....

OPA: Voor een kop koffie! Jongen, je hebt groot gelijk. Ik zal meteen water opzetten. *(komt overeind en wil naar de keuken)* Trudy, wil jij de tafel even afruimen, ik ben daar door al die drukte nog niet aan toe gekomen. *(af)*

TRUDY: Dat doet ie om ons op de kast te jagen.

FRITS: Ja, zo is het.

BERT: Ik moet zeggen dat hem dat behoorlijk lukt.

TRUDY: Je moet hem stevig aanpakken, anders lukt het nooit. Jullie zien met eigen ogen dat het zo echt niet langer kan.

BERT: Ik denk dat wij niets, maar dan ook niets zullen bereiken. Alles wat je zegt, maakt hem koppiger.

OPA *(op)*: Het water staat op. Trudy, wil jij zo opgieten, dan is dat ook geregeld. *(Trudy gaat zuchtend af)*

FRIDA: Pa, Bert wilde graag even met u praten.

OPA: Natuurlijk kindje, maar laten we even wachten tot er koffie is. Of hebben jullie liever wat anders? Zeg het maar. Dan zal ik daar voor zorgen. Jullie hebben toch wel even tijd voor mij.

TRUDY *(komt uit de keuken met een leeg blik "Kittekat")*: Sinds wanneer heeft u een kat?

OPA: Een kat? Ik heb helemaal geen kat, hoe kom je daar nou bij.

TRUDY: Waar is dit dan voor?

OPA: Voor de snert. Dat doe ik in de snert.

TRUDY: In de snert!

FRIDA: U, maakt een grap, zeker, toch?

OPA *(de onschuld zelve)*: Nee, ik ben bloedserieus.

TRUDY: Kattevoer in de snert! Zo zout heb ik het nog nooit gegeten. Snapt u niet dat kattevoer voor katten is?

OPA: Wie zegt dat!

TRUDY: Dat zie je toch aan het plaatje op het blik.

OPA: Wat zegt dat. Op echte-boter staat een plaatje van een koe, maar mooi dat het niet voor koeien is, maar voor mensen. Zo! Ik ben niet gek!

TRUDY: Nou, dit maakt in elk geval één ding duidelijk. Jullie hebben met eigen ogen en oren kunnen zien en horen hoe rampzalig het er hier toegaat. Die man is een gevaar voor zichzelf.

OPA: Zijn jullie soms bang dat ik niet gezond eet. Ik verzeker jullie dat ik zeer voedzaam biologisch-dynamisch eten krijg. *(loopt naar de keuken en komt terug met een zak voer)* Biologisch, het staat er met koeieletters op. En het mooie is, het is nog hartstikke voordelig ook.

FRIDA *(pakt de zak uit pa's handen)*: Waar doet u daarmee?

OPA: Ik maak er pap van.

FRIDA: Pap?! Maar dit is kippevoer!

OPA: Is het biologisch of niet?

BERT: Kattevoer en zangzaad! Volgens mij gaat het niet helemaal zoals het hoort. Misschien moeten we er voor de zekerheid maar een dokter bij halen.

TRUDY: Dokter? Een dierenarts lijkt mij beter. Het valt mij mee dat ie nog niet kraait.

FRITS: Ja, of aan het spinnen is, het zou mij niet verbazen.

TRUDY: Dat valt wel mee, ik denk dat hij eerder last heeft van vlooiën.

OPA: Jullie moeten niet zo'n drukte maken. De snert smaakte zoals mijn moeder het maakte en ik heb nergens last van. *(gaat zitten)* Wel, kinderen, vertel eens wat er aan de hand is. Misschien kan ik jullie helpen.

BERT: Pa, wij weten allemaal dat met het klimmen der jaren...

OPA: Bert, er is toch niets ernstigs met je? Je wilt toch niet zeggen...

FRIDA: Pa, luister nou even naar Bert.

OPA: Vooruit maar, maar draai er niet zo omheen, zeg gewoon recht op de man af wat er is. Zeg het maar: 'Pa, zo kan het niet langer, het wordt tijd voor het bejaardenhuis.' Dat is toch wat je wilde zeggen?

BERT *(in verlegenheid gebracht)*: Nou, ja...

OPA: Dat is er tenminste uit, hè. Dat is duidelijk. *(het blijft eventjes stil)* Trudy, wil jij even kijken hoe het met de koffie staat? *(snuift)* Ik kan het even niet zelf doen. Voordat je het weet, hebben ze je in het bejaardenhuis gestopt.

BERT: Dat wilden wij nou juist voorkomen. Kijk, er komt een tijd dat het niet langer verantwoord is dat oude mensen zelfstandig wonen...

OPA: Genoeg. Ik weet drommels goed waar jullie met mij naar toe willen. En ik weet drommels goed waar ik naar toe wil: niet naar het bejaardenhuis! Als dat het doel van jullie bezoek is, kunnen jullie maar beter meteen oprassen, ik wil daar geen woorden aan vuil maken.

BERT: Kunnen wij niet even in alle rust een verstandig gesprek hebben? Kijk, pa, zoals het nu gaat, draaien de kinderen voor alles op...

TRUDY: De kinderen??? Eén van de kinderen, bedoel je zeker. En dan ook nog één van de koude kant. Ik moet immers de kastanjes uit het vuur halen.

FRITS: Ja, Trudy moet al het vuile werk opknappen.

FRIDA: Er wordt jou niets gevraagd. Maar ik moet toegeven; pa eet niet goed en hij is behoorlijk aan het vervuilen.

OPA: Vervuilen?

FRIDA: Ja, u ruikt niet bepaald naar rozen.

OPA: Jullie stinken ook, alleen ietsje anders. Je zou jezelf eens moeten ruiken.

FRIDA: Hoelang is het geleden dat u onder de douche bent geweest?
OPA: Ik mag niet zo vaak nat worden.
FRIDA: Hè, wat is dat nou weer voor flauwekul?
OPA: Ik droog nogal raar op.
TRUDY: Wanneer heeft u zich voor het laatst gewassen?
OPA: Het lijkt wel een verhoor. Maar ik zeg niets meer. Het gaat jullie niet aan.
TRUDY: Trek die sokken eens uit.
OPA: Commandeer de hond en blaf zelf. Tegen wie denk je dat het hebt?
TRUDY: U durft niet. Ik weet genoeg.
OPA: Ik hou mijn sokken aan zolang jullie er bij zijn, zoveel fatsoen en gevoel voor eigenwaarde heb ik nog wel.
BERT: Jongens, laten we er over ophouden, dit haalt toch niets uit. Kunnen wij er niet even gewoon over praten.
OPA: Nee, hier wil ik mijn kostbare tijd niet aan verknoeien. Denken jullie dat ik mijn vrijheid zomaar opgeef? Dat ik mij zomaar laat opsluiten in zo'n tehuis?
BERT: Dat moet u niet zo zien.
OPA: Dat zal wel weer. Maar ik laat mij niet als een baby behandelen. Bovendien mag je daar niets. Nog voor de vogels moet je uit je bed anders krijg je geen eten, elke ochtend onder de douche en schone kleren aan en gaan zo maar door. Zelfs mag je niet eens over je eigen geld beslissen.
FRIDA: U moet niet doen of U ook maar iets te besteden heeft!
OPA: Ze moeten het in zo'n bejaardenhuis niet in hun hoofd halen om aan mijn geld te komen.
TRUDY (*minachtend*): Mijn geld! Laat me niet lachen.
OPA: Alles wat je hebt, pakken ze je af. Je wordt er uitgekleeed! Denk maar niet dat zo'n aai over je bol gratis is.
TRUDY: Pa en geld. Dat is iets wat niet samen gaat. Wat voor kleur heeft een tientje?
OPA: Jij moet niet zo'n toon aanslaan. Wat ik bezit, daar heb jij geen benul van. O, jee, eigenlijk wilde ik het er niet over hebben, maar het was er uit voor ik het wist.
TRUDY: Hier moet ik toch vreselijk om lachen. Pa bezit een kapitaal! (*hatelijk*) En hoe is meneer daar dan aangekomen? Een bank overvallen?
OPA: Dat zal ik jou aan de neus hangen.
BERT: Heeft u geld op de bank staan?
OPA: Ben jij daar gek?
FRIDA: Waar is het geld dan?
OPA (*is even stil*): Dat is een pijnlijk punt.

TRUDY (*geïrriteerd*): U kunt het ons toch wel vertellen.

OPA: Eerlijk gezegd, weet ik zelf niet zo goed meer, waar ik het heb verstopt.

TRUDY: Kijk aan, hij weet niet in welke stinkende sok hij het heeft gestopt. Dat is me ook wat...

BERT: Hou jij nou eens vijf minuten je klep dicht.

OPA: Dank je, Bert. Het zit zo. Ik heb het voor iedereen willen verstoppen, maar ik heb het iets te goed verstopt. Ik heb het nooit weer terug kunnen vinden. Het klinkt gek, maar met geen mogelijkheid kan ik bedenken waar ik het heb gelaten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto